

Nr 88.

Ankom till riksdagens kansli den 11 augusti 1914 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för restaurering av det s. k. klosterhuset i Vreta klosterns församling.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 10 juli 1914 avlåten, till statsutskottets förberedande behandling överlämnad proposition, nr 231, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden samma dag, föreslagit riksdagen att för utförande av nödiga reparationsarbeten å det i närheten av Vreta klosterns kyrka belägna klosterhuset anvisa på extra stat för år 1915 ett belopp av 10,000 kronor.

Beträffande den till stöd för framställningen förebragta utredningen tillåter sig utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokoll.

I sammanhang med det förslag om restaurering av Vreta klosterns kyrka, som av Kungl. Maj:t förelades 1913 års riksdag, uppkom även frågan om dispositionen och istandsättandet av det i Vreta klosterns församling på prästgårdens mark strax utanför kyrkogården belägna s. k. klosterhuset. Enligt den i ärendet förebragta utredningen synes med största sannolikhet äganderätten till detsamma tillkomma staten. Huset användes för närvarande till sädesmagasin. Med anledning av ovanberörda till 1913 års riksdag avlåtna framställning beviljade riksdagen för utförande av ifrågavarande restaureringsarbete ett anslag av 54,000 kronor samt anvisade därav på extra stat för år 1914 ett belopp av 12,000 kronor,

under villkor, att Vreta klostets församling bidroge till restaureringsarbetets utförande med minst 35,000 kronor att tagas i anspråk för arbetet före statsbidraget samt under de villkor i övrigt Kungl. Maj:t kunde finna skäl bestämma. I avseende å dessa villkor framhöll riksdagen särskilt, bland annat, att föreskrift borde meddelas därom, att klosterhuset icke finge användas till ändamål, varav detsamma kunde taga skada. Dylik förbindelse har nu också av vederbörande församlingar avgivits. Alldenstund ifrågavarande byggnad är i starkt behov av reparation och då vederbörande församlingar förklarar, att de ej kunde åtaga sig några kostnader för sådant ändamål, utan hellre avstode från förmånen att begagna klosterhuset, samt då de i ärendet hörda myndigheterna emellertid ansett byggnaden bäst skulle bevaras, om den toges i bruk för praktiskt ändamål, har Kungl. Maj:t nu äskat erforderliga medel för byggnadens iståndsättande. Såsom av departementschefen framhålles, vore meningen, att nyttjanderätten till densamma under vissa förutsättningar tills vidare skulle upplåtas åt församlingarna.

Utskottet har funnit de skäl, som anförts för nödvändigheten av ifrågavarande restaureringsarbete, vara övertygande, och anser sig följaktligen böra i huvudsak biträda Kungl. Maj:ts förslag. Emellertid vill utskottet framhålla, att såsom villkor för statsbidragets utgående torde böra fästas föreskrift därom, att underhållsskyldigheten av ifrågavarande byggnad för framtiden skall tillkomma vederbörande församlingar. Såsom av departementschefen påpekas, skulle nyttjanderätten till byggnaden tills vidare upplåtas åt församlingarna, och har utskottet intet att invända mot att en sådan anordning tills vidare vidtages under de förutsättningar, som av departementschefen förordats. Utskottet, som i övrigt icke haft något att mot framställningen erinra, får följaktligen hemställa,

att riksdagen må för utförande av nödiga reparationsarbeten å det i närheten av Vreta klostets kyrka belägna klosterhuset anvisa på extra stat för år 1915 ett belopp av 10,000 kronor att utgå under det villkor, att vederbörande församlingar åtaga sig klosterhusets underhåll.

Stockholm den 11 augusti 1914.

På statsutskottets vägnar:

F. CL:SON WACHTMEISTER.

Närvarande: Se under utlåtande nr 87.

Reservation

av herrar *O. Jonsson* och *A. Åström*, vilka ansett, att utskottets yttrande och förslag bort hava följande lydelse:

»Utskottet har icke funnit den i ärendet förebragta utredningen vara av beskaffenhet, att på densamma kan grundas ett tillförlitligt bedömande av kostnaderna för ifrågavarande restaureringsarbete. De nu ifrågasatta åtgärderna äro nämligen allenast avsedda att tillgodose det närmaste behovet av reparationer, under det att vissa ytterligare arbeten ställas i utsikt om några år. Det äskade anslaget kan således antagas icke komma att täcka samtliga för ändamålet erforderliga kostnader. Vid sådant förhållande och enär, innan riksdagen beviljar medel för ändamål av förevarande art, fullständig kostnadsberäkning synes böra föreligga ävensom utredning rörande framtida underhåll och vård av förevarande byggnad, anser sig utskottet ej kunna förorda Kungl. Maj:ts förslag, utan får följaktligen hemställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande framställning icke må av riksdagen bifallas».